

עת"א 17117/08/19 - רמזי אסלעדונייה נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 ספטמבר 2019

עת"א 17117-08-19 אסלעדונייה (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותר

רמזי אסלעדונייה (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

נגד
המשיבים

1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר שהגיש העותר, זאת בגין סירוב המשיב לבקשתו ליציאה לסבב חופשות.

העותר מרצה מאסר של שנה וחמישה חודשים החל מיום 14.04.19 לאחר שהורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות סיוע ליצור נשק והחזקת נשק. מסווג לקטגוריה ב/1 וזהו מאסרו הראשון. ביום 06.08.19 נבחנה בקשת העותר לחופשות על ידי הגורם המוסמך אצל המשיב והוחלט לדחותה בשל התנגדות משטרת ישראל.

לטענת העותר הוא היה משוחרר במהלך ניהול משפטו והתייצב לריצוי מאסרו עת היה משוחרר. כן נטען כי סיים לרצות רבע מתקופת מאסרו, התנהגותו במהלך מאסרו חיובית, תפקודו תקין ולשביעות רצון הממונים בשב"ס. נטען כי לא נפתחו נגדו כל דו"ח משמעת או תיק פלילי, כי הוא שוהה באגף אסירי עבודה, משמש אסיר עבודה, עובד בעבודות הדורשות אומן רב ובעלות רגישות וזהירות מרבית, משמש עובד בדק בית, שוהה באגף נ"ס, מוסר בדיקות שתן נקיות, השתלב בחינוך, שימש עוזר הוראה בחינוך, שולב בהליכים טיפוליים שונים וחוות דעת גורמי הטיפול לגביו חיוביות. לטענת העותר אין סיבה מוצדקת להחלטת המשיב.

המשיב טוען כי על פי פקודת נציבות שירות בתי הסוהר 04.40.00 שעניינה "חופשות אסירים", אסירים המסווגים לקטגוריה ב'1 הם אסירים שכל יציאה שלהם לחופשה מותנית באישור הגורמים הרלוונטיים וכפופה לתנאים מגבילים כמפורט בפקודה שייקבעו על ידי אח"מ/קמב"ס. נטען כי משטרת ישראל מתנגדת ליציאתו של העותר לחופשות ומהתנגדותה עולה כי מדובר באסיר אשר הורשע במסגרת פרשיה רחבת היקף, עניין המעיד על היקף פעילותו הפלילית.

נטען כי בתקופה שבין שחרורו ממעצר ועד לכניסתו למאסר הנוכחי שהה העותר במעצר בית בתנאים מגבילים ובתקופה זו התקבל מידע רב אודות המשך פעילותו הפלילית בתחומים שיש בהם כדי ליצור סיכון ממשי לשלום הציבור. עוד עולה כי לפעילות היו קשורים כאלו הקשורים לעותר. לכן נטען כי לא ניתן לתת בו אמון כי יעמוד בתנאי חופשיותו. בנוסף נטען כי אופי העבירות אותן ביצע האסיר וחומרתן מלמדים על מסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו. נטען כי חופשה הינה פריבילגיה הניתנת לאסיר והחלטה על הענקתה מסורה לשיקול דעתו של המשיב הקובע את תדירות החופשות ותנאיהן על בסיס חוות דעת מקצועיות, מידע מודיעיני והוראות שונות בתקנות בתי הסוהר ופקודת הנציבות. נטען כי בהיות האסיר מסווג בקטגוריה ב/1 עמדת משטרת ישראל הינה הכרחית ובעלת משקל משמעותי ואין להתערב בה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים, הכוללים גם חומר סודי, שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי נכון לעת הזו אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין סירוב להוציא את העותר לסבב חופשות, שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

פקודת הנציבות העוסקת בחופשות אסירים (פקודה 04.40.00) קובעת כי חופשה אינה זכות מוקנית, אלא טובת הנאה הנתונה לשיקול דעתו של המשיב [סעיף 2 לפקודה; ראו גם: רע"ב 3851/14 **אבו עינם נ' שב"ס** (30.05.2014)]. בהתאם לפקודה 04.40.00, בעת שקילת בקשה לאישור חופשה על המשיב להביא בחשבון גם את מידת הסכנה הנשקפת לציבור במהלך החופשה. על כן, יש לקבל את עמדת הגורמים הרלוונטיים בטרם מתן החלטה.

בעניינו של העותר קיים מידע מודיעיני שלילי שעניינו בהתנהגות שלילית מצד העותר והמשך פעילות פלילית בתקופה שבה שוחרר למעצר בית בתנאים מגבילים ועד שנגזר עליו המאסר הנוכחי. המידע מצביע על מסוכנות שנשקפת מהעותר, אשר המשיך לעסוק בפעילות פלילית מסוכנת לציבור גם כאשר התנהל נגדו הליך פלילי ושהה במעצר בית, ולכן ההתנגדות של משטרת ישראל. כמו כן, העבירות בהן הודה והורשע העותר מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, מה שמגביר את החשש למסוכנות, וגם לסוג העבירות בגין מרצה העותר את עונשו יש משקל בהחלטת המשיב [רע"ב 5447/11 **מובארכ נ' משטרת ישראל ושב"ס** (23.08.2011); רע"ב 4617/19 **עגאג נ' מדינת ישראל ושב"ס** (07.07.2019)].

בנסיבות אלה, לאחר שעיינתי במידע שהוגש לעיוני, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין סירוב לבקשת העותר להשתלב בסבב חופשות בשלב זה ולצאת לחופשה בבית מגוריו, כפי שהתבקש. עם זאת, נראה כי לא נבחנה ע"י הגורמים הנוגעים להחלטה נשוא העתירה האפשרות לאשר את הוצאת העותר לחופשה הרחק ממקום מגוריו, ובתנאי פיקוח משמעותיים. מאחר שלא הוצג בפני מידע מודיעיני שמעיד על מעורבות בפלילים בעת מאסרו של העותר, ראוי לאפשר לעותר להגיש בקשה נוספת בעניין זה, שתציע יציאה לחופשה במקום המרוחק ממקום מגוריו. הבקשה החדשה תוגש בחלוף 30 ימים מהיום ותועבר לבחינה אצל הגורם המוסמך.

ככל שתוגש בקשה כזו יהיה על המשיב לשקול את התנהלותו של העותר במהלך המאסר כשיקול רלוונטי. כמובן שאינני מביע עמדה לגופו של עניין והחלטת המשיב תינתן בהתאם לשיקולים הרלוונטיים, אך יצוין כי בעת בחינת הבקשה

החדשה שתוגש יש לשים לב למידע שנאסף ע"י שב"ס בעת היותו של העותר אסיר, שלכאורה מפחית מהמסוכנות הנטענת של העותר.

בשים לב לכל המפורט לעיל, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיב, זאת בכפוף לאמור לעיל ומתן אפשרות להגיש בעתיד בקשה לחופשה שתציע אתר לשהיה בחופשה המרוחק ממקום מגורי העותר. עתירה זו, כפי שהוגשה, נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ט, 09 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא